

[Kristian Nygaard.]

Vanskeligheder for Friskolen, men derimod de forskellige Kommuners forskellige Indstilling over for Friskolen. Dansk Friskoleforenings Bestyrelse oplyser, at af 183 Landsbyfriskoler faar 40 intet kommunalt Tilskud, og af 48 Købstadfriskoler faar 30 intet som helst Tilskud fra Kommunerne, hvori de arbejder. Det vil altsaa sige, at af 231 Skoler faar de 70 ingen økonomisk Støtte fra Kommunerne. De øvrige 161 faar ret forskellige Tilskud; de højeste Tilskud paa Landet udgør ca. 50 Kr. for hvert skolepligtigt Barn, der søger Friskolen, men adskillige faar meget mindre.

Kommunernes økonomiske Forhold til Friskolen kan Lovgivningsmagten vel ikke saa godt blande sig i; men jeg føler mig overbevist om, at den meget betydningsfulde Skolelovgivning, der gennemførtes i sidste Rigsdagssamling angaaende vore frie Ungdomsskoler, vilde fortsættes paa en naturlig og god Maade, dersom Regering og Rigsdag kunde enes om en eller anden Form for Støtte til Friskolen, saaledes at den ikke fra det offentlige Side stilles økonomisk ringere end de øvrige anerkendte Skoleformer herhjemme. Jeg mener, at Friskolens Gerning til denne Dag har været af en saadan Karakter, at den fortjener taalelige økonomiske Kaar at virke under, og derfor henstiller jeg til den højtærede Undervisningsminister, at Spørgsmaalet føres frem til Løsning i indeværende Rigsdagssamling, da jeg ved, at økonomisk Støtte til disse Skoler er meget haardt tiltrængt.

Erik Appel: Jeg har en Henstilling til den højtærede Trafikminister fra Ikke-Rygere: at det maa blive indskærpet Togpersonalet nøje at overvaage, at Kupeer for Ikke-Rygere bliver respekteret som saadanne. Der hersker en meget stor Respektløshed hos de Herrer Rygere, idet de ofte uden at udbede sig Tilladelse af deres Medpassagerer frimodigt damper løs paa deres Tobaksvarer af mere eller mindre europæisk Oprindelse. Det gaar især ud over mange ikke-rygende Kvinder, der ikke har den fornødne Courage til at bede de Herrer Rygere om at holde inde.

Endvidere gentager jeg en Henstilling, som jeg i Fjor rettede til den højtærede Ministers Forgænger i det høje Embede, men som denne ikke reagerede over for, idet Ministeren opfattede Sagen paa en noget besværlig Maade. Det drejer sig om en Angivelse af Postforsendelser fra alle Postkontorer i Landet. Mange Postkontorer har

ved eget Initiativ prisværdige Angivelser, men de allerfleste har ingen. Det forekommer mig, at Befolkningen, og navnlig meget rejsende Mennesker, har Krav paa Adgang til at faa Besked om Postforsendelser. En lille Udhængsramme med et Stykke penne- eller maskinskrevet Papir er alt, hvad der behøves, og det kan næppe medføre større Udgift eller Ulejlighed for det enkelte Postkontor. Jeg tror at kunne tilsige den højtærede Trafikminister et hæderkronet Minde fra hans Embedstid, hvis denne lille Reform gennemføres.

Jeg skal dernæst tillade mig at henlede den højtærede Kirkeministers Opmærksomhed paa et tilsyneladende Misbrug af Loven om Frimenighedens Adgang til Brug af Sognekirken. Det drejer sig om en nørrejysk Frimenighed, der ønsker at bruge Sognekirken til to maanedlige Gudstjenester. Sagen ligger saaledes, at Frimenigheden den 14. Juni 1941 indsendte en Ansøgning til Biskoppen om den nævnte Adgang til Gudstjenester. Derpaa fik Frimenigheden Svar i August Maaned d. A., altsaa et Aar efter Ansøgningens Indsendelse. Andragendet kan ifølge Loven ikke afslaa, men Betingelserne blev saa omfattende, at Frimenigheden ikke kunde indgaa paa dem. Man krævede saaledes, at Tilladelse til Brug af Kirken skulde indhentes gennem Samraad med Sognepræsten for højest to Maaneder ad Gangen, og at Frimenighedens Gudstjenester eventuelt skulde vige, hvis Sognepræsten ønskede at bruge Kirken. For Brug af Kirken skulde Frimenigheden betale $\frac{1}{3}$ af Kirkens samlede Udgifter, hvilket for indeværende Aar vilde beløbe sig til 2 000 Kr.

Det forekommer mig, at dette Forlangende gaar imod baade Lovens Bogstav og dens Aand. Loven siger udtrykkeligt, at en Frimenighed, naar mindst 10 af dens Medlemmer er bosat i Sognet, kan ansøge Biskoppen om at faa Sognekirken overladt til fast Brug for Frimenigheden og dens Præst og har Ret til denne Brug, saa længe Menigheden og dens Præst opfylder de i Loven fastsatte Betingelser for Adgang til Folkekirken. Lovens Ord er saaledes klare nok; Hensigten er at give Frimenigheden en uforstyrret Adgang til Brug af Sognekirken. Jeg mener derfor, at Kravet om fornyet Ansøgning hver tredje Maaned er imod baade Bogstav og Aand i Loven. Det er muligt, at Kravet om $\frac{1}{3}$ af Kirkens samlede Udgifter kan forenes med Lovens Bogstav, skønt jeg betvivler det, men Kravet kan bestemt ikke forenes med Lovens Aand, idet 10 Sognebeboere ikke kan magte saa stor en Udgift.